

El Parc Natural de Montsant inicia un projecte de radioseguiment d'una parella d'àguila cuabarrada

- S'ha col·locat un aparell radiotransmissor al mascle i una anella identificativa a la femella, dins d'un operatiu de captura en el qual ha participat personal tècnic especialitzat
- Aquesta parella, que habita la zona de Margalef, és la tercera que s'estudiarà de les quatre de l'àmbit del parc, juntament amb la parella de la Vilella Baixa i la de Cabacés

El Parc Natural de Montsant ha dut a terme un operatiu de captura de la parella d'àguila cuabarrada (*Aquila fasciata*) que habita a la zona de Margalef, per tal d'iniciar un projecte de radioseguiment dels exemplars que permeti augmentar el coneixement dels seus hàbits. L'objectiu és millorar la conservació d'aquesta espècie amenaçada i protegida, vinculada als ecosistemes mediterranis.

Així, un equip tècnic especialitzat ha col·locat un radiotransmissor al mascle, i ha anellat la femella, per tal de monitoritzar els seus moviments, i detectar les seves rutes habituals, i possibles necessitats d'aliment. El dispositiu del mascle proporcionarà dades sobre la seva localització cada 10-30 minuts, de manera que es podrà estudiar com millorar la seva gestió per a facilitar la reproducció de la parella.

Aquesta és la tercera parella d'àguila cuabarrada objecte d'un projecte de radioseguiment i conservació. Val a dir, que el 2006 ja es va equipar amb un dispositiu de seguiment, però va deixar de funcionar. Les dificultats de reproducció que presenta la parella han portat l'equip a reprendre el seguiment per a millorar-ne la gestió.

■ **Comunicat de premsa** ■

Les altres dues parelles del parc natural que s'han estudiat són la de la zona de la Vilella Baixa i la de Cabacés (Priorat), les dues des del 2004. En el cas de la Vilella, el mascle comptava amb un dispositiu GPS i un transmissor via satèl·lit que va permetre recollir gran quantitat d'informació útil per a millorar-ne la gestió. Concretament, va

permetre observar que el mascle recorria diàriament més de 50 km a la recerca d'aliment, i arribava fins a la plana de Lleida. Davant d'aquest descobriment, el Parc Natural de Montsant va començar un programa de repoblació d'espècies de presa, com perdius, conills i coloms. També va impulsar l'obertura de nous espais i sembres, i la instal·lació d'un punt d'alimentació suplementària. Fins aquell moment, la parella no criava i perdia territori enfront de l'àguila daurada i zones de nidificació enfront del voltor.

Per tant, el seguiment de l'espècie i la informació proporcionada va fer possible un canvi en la gestió d'acord amb les necessitats detectades. Això va significar un punt d'inflexió i la parella va començar a criar dos polls per any. Finalment, el mascle va morir a finals del 2015, i va ser reemplaçat per un de nou que no du dispositiu de seguiment. Tanmateix, se sap que aquesta parella ha continuat tirant endavant dos polls per any, excepte el primer any de reemplaçament perquè el mascle era un individu massa jove.

Pel que fa a la parella de Cabacés, es va començar a seguir en el marc de l'estudi d'impacte ambiental per a la possible implantació d'una infraestructura d'energia renovable, que finalment es va descartar. Amb tot, el dispositiu encara continua emetent informació útil per al coneixement d'aquesta espècie.

També hi ha previsió de col·locar dispositius de seguiment a la quarta parella que viu al parc, a la zona d'Ulldemolins, per a conèixer els seus hàbits, moviments i ús de l'espai, dins la planificació d'infraestructures d'energia verda a la zona.

Una espècie en perill

L'àguila cuabarrada és una espècie protegida en perill d'extinció. Les parelles adultes viuen tot l'any en territoris abruptes de les serralades litorals, prelitorals i del Prepirineu. Vol un clima mediterrani i assolellat i rebutja les àrees que superen els 1.000 metres d'altitud i les molt plujoses. Fa el niu a les cingleres i sol fer la posta (normalment de dos ous) durant el mes de febrer o principis de març.

A nivell mundial, es distribueix pel sud-est asiàtic, l'Orient Mitjà i els països riberencs del Mediterrani (sud d'Europa i nord d'Àfrica). A Catalunya la trobem a les serralades litorals i prelitorals, des de l'Empordà fins a les Terres de l'Ebre. També als contraforts exteriors del Prepirineu lleidatà.

A Catalunya, la població ha passat de 87 parelles estimades el 1970 a 65 territoris ocupats l'any 2000. La baixada més forta es va produir durant els anys 90, i durant el 2001 es va iniciar una lleugera recuperació. El 2020 s'ha aconseguit la xifra de 80-84 parelles, un registre semblant al dels anys 70, quan es va declarar protegida. Tot i que això és molt positiu, cal dir que en el mateix període l'àliga daurada ha passat d'unes 70 parelles a unes 140.

D'aquesta manera, en el cas de la cuabarrada s'estan recuperant els territoris perduts als anys 90, però no els nivells del que s'havia perdut abans de la seva protecció. Tanmateix, a Catalunya és on la seva població es recupera amb major fermesa de tot l'Estat. Per àmbits, es distribueixen de la manera següent:

- Barcelona: 13-15 parelles
- Girona: 6 parelles
- Lleida: 8-9 parelles
- Tarragona: 53-54 parelles

25 de novembre de 2020